

Alavere kooli leht

MÄGRA-MIKU POSTIPAUN

01.06.2010

nr 4 2009/2010 õa

HEA 9. KLASS,

täna on 1. juuni, lastekaitsepäev, millest paremat viimase koolikella helistamiseks ja tutipeo pidamiseks ju pole. Täna saate korraks meenutada lapsepõlve ja käituda tavapärasest kordades lapsikumalt (heas mõttes muidugi). Peale seda aga teeme koos viimased ettevalmistused laupäeval toimuvaks eesti keele lõpueksamiks. Ma arvan, et Te ei peaks eksami pärast liiga hullusti pabistama - seda tõestas ju ka kõigil hästi läinud proovitöö. Samas usun, et ega Te eksamipalavikust päriselt ei pääse, see tabab rohkem või vähem ka kogenud eksamisooritajaid.

Mina olen täiesti kindel aga selles, et hakkam igatsema Teiega peetud asjalikke vestlusi ja sisukaid tunde. Eks mõnikord olite Teie ka väsinud, eriti torkas see silma ühe

tagumises pingis istunud tütarlapse puhul, kes küll esimeses, küll viimases tunnis tukkuma kippus. No ja mõnikord olid 7. tunniks Teie read ka hõredaks jäänud, sest kellelgi valutas kõht, kellelgi pea, keegi oli surmani väsinud ja lihtsalt varasema bussi peale rutanud. Sellest hoolimata ei ole minu arvates praegu ühtki teist klassi, kes tunnis nii aktiivselt kaasa viitsiks mõelda ja silmade särades oma mõtteid ka minuga jagada.

Soovin, et Te jaksaksite nüüd keskenduda koera sabast ülesaamisele, sest koerast ju olete saanud. Seejärel saate juba järgmiste tulevikuplaanide täideviimise nimel tegutsema asuda.

Head teed Teile!

õp Kristina

LÕPETAJAD ISELOOMUSTAVAD ÜKSTEIST

Kristin on alguses vaikne, kuid hiljem võib temalt tulla arukaid mõtteavaldusi. Vaga vesi – sügav põhi. Pühendunud õppija, annab endast parima. Ta on väga heasüdamlik ja arukas, tore ja

usaldusväärne neiu. Temaga saab hästi rääkida.

Jane puhul on tegemist täiskomplektiga: ta on ilus, tark, andekas ja osav. Ta nõuab endalt palju ja parimat ning selle poole ka püüdleb.

Kui Jane aga maksimumi ei saavuta, on ta pahas tujus ja see mõjub ka teistele. Tundub, et ta ei talu põrumist. Jane on võrdselt pühendunud spordile ja õppimisele. Tegelikult tahaks Janest rohkem teada, 9 aastat on liiga lühike aeg tema tundmaõppimiseks.

Kredi on väga positiivne ja elav. Tema puhul tõmbab kõige suuremat tähelepanu veider naer: see muudab ka kõige igavama koolipäeva heaks.

Kredi on tihti veidi hajevil, aga abivalmis ja hea empaatiavõimega, usaldusväärne, tark, sõbralik, ilus tüdruk. Kredi teeb ka naljakaid möödapanekuid, aga sõtta võiks temaga minna küll.

Sille on meie klassis kõige aktiivsem ja võtab kõigest osa. Korraldab alati klassi

asju. Tal on kõige kohta midagi öelda. Suur isiksus. Sille teab, mis on tema jaoks tähtis ja hetkel on selleks haridus. Sille tundub kuri, kunagi ma isegi kartsin teda. Ta ei lase inimesi naljalt lähedale. Sille on usaldusväärne, kena, tal on head ideed ja veel paremad naljad.

Mari-Liis armastab raamatuid lugeda ja kirjandeid

kirjutada. Temas on uskumatult palju empaatiat, ta aitab alati teisi. Võiks öelda, et Mari-Liis on meie ema

Theresa. Liisu on hea, vahel liigagi hea, heasüdamlik ja tore. Tema naiivsus ja lõbusus teevad tuju heaks. Ometi saab temaga kõigest rääkida, ilma et ta iga asja peale naerma kukuks.

Marletiga saab hästi rääkida. Sageli lähevad aga asjad temast mööda. Ta ei saa asjadest aru ja see teeb kõigile palju nalja. Vahel saab Marlet kurjaks, kuid ta suudab igas

olukorras midagi naljakat öelda, mida veel kaua mäletatakse. Marletil on hea süda ja ta on hea sõber.

Ardi teemaks on füüsika ja keemia. Ta on suur ja tugev. Klassi parim spikerdaja. Ardi armastab enda ette pobiseda ja

suudab väga närvi ajada, kuid juba varsti jälle naerutab inimesi. Ardi on abivalmis ja viimasel ajal hoiab millegipärast tüdrukute poole.

Mehis toob ka 9. klassis mänguasju kooli, et igav ei hakkaks. Mõnikord on tõesti tunne, et ta ei peaks meie klassis käima :D Mehis loob ise endale sõnu. Tema suureks

plussiks on mõistus, seda tal on ja Mehis ei karda seda välja näidata. Mehis ütleb seda, mida ta ei mõtle. Kui tal just lollitamise tuju ei ole, on ta täiesti talutav. Kuigi ta käitub lapsikult, on ta kindel, et just tema on boss. Somba.

Marti nähes tuleb kohe meelde meie rahvusepose peategelane. Mart on eemalehoidev, vaikne, kuid tähelepanelik pikk poiss, kelle märksõnaks on

mehine hää. Kui vaja, näitab iseloomu. Ta võiks ennast rohkem teistele avada, tema häält tavaliselt ei kuulegi. Sellegipoolest on ta hea, abivalmis ning tore.

Rain on väiksest saadik spordipoiss. Armastab teiste üle nalja heita. Vanus on aga just selline, et iga päev on tal erinev tuju, ta võib olla samal päeval su suurim sõber ja vaenlane. Paljude asjade suhtes on ta ükskõikne. Tegelikult on ta tore, naljaks, arukas ja hea poiss. Rain on tark, kuid kasutaks seda tarkust ka enda arendamiseks...

Rando on ilus ja naljakas. Jala ei käi ja vett ei joo. Tal on omad ütlused, näiteks

kui inglise keeles on vaja midagi vastata, siis on tema põhilause: „*Can I go out?*“ Alklassides ütles ta õp Kaiele iga asja peale: „Jah.“ Rando on totaalne norija, kuid samas nii hea sõber, teeb poes välja jne. Ta on laisk ja satub ka pahandustesse, kuid tal ei ole kunagi paha tuju. Rando on rosinasilm, meie päike igas päevas, temata poleks koolipäevadel mõtet.

Taavi on tore inimene. IT-proff ja ka loodusest teab ta palju. Taavi ei avalda tihti arvamust, aga kui ütleb, siis ikka midagi tarka. Tal on väljakujunenud maailmavaade ning ta on mõistlik, valmis kõiges kaasa lööma. Tihti hoiab aga omaette. Taavil on teistest erinev muusikamaitse.

Grigori on heas mõttes ilueedi. Õppimist eriti tõsiselt ei võta, peaasi, et saaks tehtud. Griša kuulab head musa ja räägib häid lugusid nädalavahetusest. Ta on hea südamega ning alati valmis aitama. Poistest kindlasti kõige arenenum ja toredam. Kahjuks on Griša pidevalt väsinud ja ta kõht valutab, kuid kui tal on hea olla, saab kõvasti nalja. Jube kallis, lemmik...

Kelli nõuab ka endalt maksimumi. Talle meeldib kõiges võita ja tavaliselt ta võidabki. Samuti peab temale kõiges õigus jääma, vaielda Kelliga ei tohi. Kelli on samas väga naljakas, kena, arukas ja nunnu, sportlik ja usaldusväärne. Ta on hea-hea sõbranna,

inimene, kellega saaks maailma lõppu minna. Kindlasti läheb tal elus hästi.

EESTLANE

NII SININE
KUI TAEVAS

NII MUST
KUI MULD

NII VALGE
KUI LUMI

MA OLEN EESTLANE

Rain Sobols (9. klass)

RAHVUSLIK ÄRKAMISAEG

Ärkamisaeg viitab sellele, et me oleks nagu taasärrganud sellest vanemast, külmast, näljasest ajast, mil inimesed jooksid ja nutsid varemete all. Me lõime kõik koos alguse uuele Eestile. Me uskusime ja tegutsesime. Inimesed hakkasid luuletama. Tänu nende säilinud luuletustele õpivad koolis meie lapsed ja hakkavad õppima lapselapsed. Inimesed ei istu enam üksi oma perega toas, vaid me teeme kõike koos. Koos rõõmustame, laulame ja töötame. Ärkamisajal hakati rohkem tegema laulupidusid, kus vallatud noored leidsid oma kallima ja kutsusid õhtul lõkke ümber tantsima.

Grigori Zorin (9. klass)

MILLINE ON HEA KODANIK?

Hea kodanik ei pea hea välja nägema, vaid ta peab seadustega kursis olema ja neid täitma. Ta ei tülitse ega laaberda kampadega ringi. **Rain**

Hea kodanik on minu arvates see, kes suudab abivajajaid aidata, on korralik, aus, kohusetundlik. Kui juhtub õnnetus, tunneb selline inimene, et peab aitama. Hea kodanik peab ka välisriikides endast hea mulje jätma, vastasel juhul kahjustab ta kogu Eesti mainet. **Mari-Liis**

Hea kodanik austab ja täidab Eesti riigi seadusi, peab kinni eeskirjadest, austab inimesi ja hoiab Eesti puhta ja korras. Hea kodanik peaks arvestama ka teistega ja võiks olla lahke ja heasüdamlik inimene, sest me kõik armastame oma kodumaad. **Ardi**

Hea kodanik ei käitu kunagi ebaviisakalt, vaid on toreda jutuga inimene. Ta võtab alati kõigest osa ja on aktiivse eluviisiga. Sellist head kodanikku tahaksid kõik tööle võtta. **Grigori**

Hea kodanik näeb, mis on tema ümber valesti ja püüab asja parandada. Mina arvan, et hea kodaniku ülesandeks on ka Eesti ja eestlaste austamine ja kaitsmine. Ta ei ela ainult endale. **Sille**

Hea kodanik saab olla oma riigile kasulik sellega, et käib tööl ja kulutab oma aega kasulikult. Ta lihtsalt ei ole ja ei oota, et talle kõik kätte tuuakse. Elada tuleks ka vanasõna „ära tee teisele seda, mida sa ei taha, et sulle tehakse“ silmas pidades. **Kredi**

Hea kodanik peab olema aus ja mitte vägivaldne ega närvihaige. Ta peab hoiduma kaklustest ja täis peaga ringi laaberdamisest. **Rando**

Hea kodanik aitab endast nooremaid ja üldse kõiki, kes abi vajavad. Ei sõima teisi, vaid avaldab oma arvamust viisakalt. Ei viska prügi maha ja keelab teistel seda teha. Hea kodanik on hea riigi aluseks. **Kristin**

Mina arvan, et ma olen hea kodanik, aga samas ei tea ka. Prügi viskan ma maha ainult teatud kohtades, näiteks seal, kus on vähe rahvast ja keegi ei pane tähele või seal, kus on juba suur prügihunnik maas. Ma olen suhteliselt kuulekas, ma arvan. Kui mul on hea tuju, siis teen, kuidas tahan, kui on kehv tuju, siis kuuletun kõigile. **Mehis**

Hea noor kodanik käitub korralikult ja teeb kõike seda, mis tema kohustuseks on. Noor kodanik peab alati endast vanemate inimestega lugupidavalt käituma, et temast saaks intelligentne inimene kasvada. Hea kodanik ei jäta abivajajaid hätta. **Kelli**

MÕNI KÜSIMUS LÕPETAJATELE

1. Meenuta, kuidas Sa end päris esimesel koolipäeval tundsid.

Mari-Liis: Esimesel koolipäeval ma eriti ei mäletagi, millised emotsioonid mind valdasid, kuid kohe kindlasti olin ma põnevil ning kartust ei olnud üldse. Juba lasteaias oli meil külas käinud meie tulevane esimene klassijuhataja Kaie Jaanus. Esimesel koolipäeval tegi kõhedaks võibolla seal saali ees istumine, kuid kui aabits ja natukene magusat kätte anti, kadus ka segaduse tunne ning kokkuvõttes oli see tore päev.

Kristin: Ma ei mäleta eriti oma esimest koolipäeva, aga olen kindel, et ma olin elevel ja rõõmus.

Taavi: Esimesel koolipäeval... Seda on nüüdseks päris raske meenutada, huvitav oli igatahes, uued kohad ja asjad. Vanemad kõik olid kohal ja rääkisid õpetaja Kaiega erinevatest asjadest. Ega ma eriti just aru ei saanud küll osadest asjadest. Olime sel ajal kõik pisikesed põngerjad. Seda mäletan hästi, et istusime Grišaga kõrvuti tagumises pingis, olime head sõbrad ja oleme siiani. Istusime klassis ja olime heas tujus, üheksa aastat Alavere koolis sai alguse.

Sille: Mäletan, et ei tahtnud tegelikult üldse kooli minna, sest vanem vend rääkis sellest palju halba. Esimesel koolipäeval oli sees väga suur ärevus, ei osanud mitte kuidagi käituda. Kõigi ees toolil istudes tahtsin kogu aeg

rääkida ja niheleda, esimene klassijuhatajatund oma uue õpetajaga oli väga huvitav. Minu esimene koolipäev oli meeleolukas!

Ardi: Ma ei mäleta seda tundet täpselt, aga ma arvan, et nagu ikka iga 1. klassi laps.

Jane: Esimesel koolipäeval tundsin ennast päris hästi, kuna ma oskasin juba lasteaias lugeda ja tahtsin väga koolis käia.

Griša: Esimest koolipäeva ma nagu eriti ei mäletagi, põhjust ei tea. Esimesel koolipäeval mäletan ma ainult seda, et ma läksin enda klassi ja istusin taha nurka koos Taaviga.

Tundsin esimesel päeval, et ma olen ühes väga suures hoones, kus ma, jumal tänatud, ära ei eksinud.

Rain: Ma mäletan, et ma olin lasteaias kogu aeg kooli tahtnud minna ja kui ma esimesel koolipäeval sinna lõpuks sain, siis olin ma väga evelil. Uhke tunne oli.

Mart: Ma tundsin, et tahaks koju ja saaks kiirelt minema.

Kredi: Väga täpselt ei mäleta, kuid olin veidi

Puudust hakkas tundma ka inimestest, kellega olen need üheksa aastat koos veetnud ning kes on väga südamesse läinud. Meie armas pisike koolimajagi koos õpetajatega paneb juba sellele mõeldes, et peatselt lahkume, igatsema ka nende järgi.

Kristin: Alavere koolist lahkudes hakkas puudust tundma kindlasti kooli söögist, sest see on lihtsalt nii hea, õpetajatest, kes seletavad väga hästi ja üldse koolist endast, mis on väike ja armas.

Taavi: Sõpradest, see on kindel, klassikaaslastest ja teistes klassides olevatest sõpradest. Headel ja halbadel aegadel on nad mind ikka ju aidanud. Osad õpetajad on toredad olnud, isegi kurjematest jään kindlasti puudust tundma. Eks nad ju annavad kõik, et meile midagi väsimatult pähe tuupida. Hea töö!

Sille: Alavere koolist lahkudes hakkas kindlasti puudust tundma suurest ühtekuuluvustundest ja soojusest, mida väike

hirmul ning ootusärevuses. Kuna ma olin päris unine, siis vist veidi pahur ka.

Kelli: Esimesel koolipäeval oli hirm suur, kõik olid ümber nii suured. Samas tundus kõik uus ja huvitav ja tekkis küsimus, kuidas edasi.

2. Millest või kellest hakkad Alavere koolist lahkudes puudust tundma?

Mari-Liis: Ma usun, et ma ei ole kohe kindlasti ainukene, kes ütleb, et koolitoidust, sest see on meie koolis kindlasti üks paremaid.

kool mulle pakkunud on. Arvan, et meie koolis on ka meeletult head õpetajad, kelle kõigiga on palju lõbu ja ka erimeelsusi olnud. Kindlasti tuleb lisada, et Alavere Põhikoolis on arvatavasti maailma parim koolitoid!

Ardi: Kooli toitudest, sest mujal on suht selline kiirtoit. Ja klassijuhataja Tavost natuke :D Tal on selline hea suhtumine asjadesse ning mõnus huumorimeel.

Jane: Ma hakkas puudust tundma kindlasti sõpradest, klassikaaslastest ja oma õpetajatest

kõige rohkem õpetaja Renna Reisist, kes on mind nii palju aidanud ja kes on parim koolidirektor üldse, kuna nad kõik on mulle juba nii hinge kasvanud ning neist loobuda oleks raske.

Griša: Puudust hakkab kohe kindlasti tundma enda kooli õpetajatest, kes aitasid mind igast küljest, suur tänu teile! Kõige rohkem hakkab puudust tundma nendest inimestest, kellega ma kogu aeg suhtlen ja läbi käin. Praegu mõtlen küll, et kool võiks juba kiiremini läbi saada, kuid hiljem hakkab kindlasti oma klassi taga igatsema. Siis tahaks tagasi, et kõike läbielatud uuesti kogeda. Koolist saab ikka väga hea elamuse. Olenemata sellest, et alati pole tahtmist õppida, on seal muidu ikka väga vinge.

Rain: Ära minnes hakkab puudust tundma sellest, et kodu on liiga kaugel. Headest ja tuttavatest õpetajatest ka muidugi.

Mart: Klassikaaslastest hakkab puudust tundma, kuna nad on juba headeks sõpradeks saanud.

Kredi: Hakkab puudust tundma sellest, et siin on nii armas ja kodune, kõik hoiavad kokku ja saavad omavahel hästi läbi. Üks asi, mida ma kindlasti igatsema hakkab, on Alavere kooli toit. Kui muidu ikka üldse ei oleks jaksanud kooli tulla, siis see oli üks suur põhjus tulemiseks. Ma olen päris kindel, et järgmises koolis midagi nii head küll pole.

Kelli: Kindlasti hakkab kõige rohkem puudust tundma Alavere kooli toidust. Muidugi hakkab puudust tundma ka vastutulelikest õpetajatest.

3. Meenuta Alavere kooli päevilt naljakaid juhtumeid.

Mari-Liis: Näiteks allklassides oli meil parasjagu klassiõhtu ning otsustasime klassis tuled kustutada ja ise laua alla endid peita, et äkki õpetaja ei leia meid. Laudade all me kõik siiski sosistasime ja kuulsime õpetaja samme ning järsku ütles keegi: „Oleme vait nagu hiired!“ ning Mehise ütles kõva häälega veel otsa, „nagu rotid.“

Teiseks tuleb meelde see, et kui kell helises tundi, saime kõik klassis kokku ning õpetajat klassis veel polnud, tantsisime jenkat. Klassijuhataja tulekut me ei kuulnud ning alatihti sai keegi meist õp Kaie portfelliga vastu tagumikku ja siis oli nalja kui palju!

Meelde tuleb ka see, kui õp Rainel oli meiega esimene tund ja enne seda ta meiega tutvunud polnud, siis tunni lõppedes küsis ta, kes meil korrapidaja on. Griša vastas kohe, et Ott ja

Andres! Õpetaja Savolainen siis ütleski, et noh Ott ja Andres, tulge puhastage tahvel ära! Meie saime kõvasti naerda, kuid õpetajast oli kahju.

Taavi: Alguses ei tulnudki midagi meelde. Ahjaa, klassivenna lükkasin muusikaklassi aknast välja, too kukkus pea lõhki, olin ikka loll küll, et seda tegin. Aga ma sain siis sõimata ka loomulikult, eks see oli mulle paras.

Siis sai õpetaja Maimuga kunagi jalgrattamatkal käidud. Tollel matkal sõitis mulle klassiõde tagant sisse. Ma ei mäleta enam, kas ma pidurdasin või võtsin hoogu maha või mis juhtus, igatahes ta vaeseke kukkus ja lõi ennast ära. Jalgratas oli mul alles paar päeva enne sõitu ostetud ja tagaratas oli kaheksas. See ratas on siiani alles ja sõidab, kuid tagaratas on kaheksas.

Mäletan õpetaja Kaie klassi ajast veel Rando nalju ja ka seda, et ma esimesse klassi minnes ei osanud lugeda. Õpetaja Kaie käest sain ma sellist peapesu ja õpet, et lugemine selgeks saada. Lõpuks hakkasin siiski neid väikseid lauseid veerima - mind absoluutselt ei huvitanud lugemine. Järgmise kahe aasta jooksul aga olin lugenud juba mitmeid raamatuid läbi ning lugemine täiesti selge.

Sille: Olime algklassides ja otsustasime õp Kaiele tünga teha ning ronisime laudade alla peitu. Kõik oli vaikne, kui keegi tüdrukutest lausus: „Oleme hiirvaikselt.“ Teisest klassi otsast kostus Mehise hää: „Nagu rotid!“

Olime vist kuuendikud, kui Olev käis meie klassis. Eesti keele tunnis paluti tal lugeda teksti, milles oli lause „mööda pimedaid koopaid“. Olev tegi sellest kogemata oma versiooni „mööda pimedasi koopasi“.

1. aprillil, kui käisime veel algklassides, vahetasime me endast suuremate õpilastega klassid ära. Õpetajad taipasid seda meie õnnetuseks kohe.

Marleti käest küsiti ühiskonnaõpetuse tunnis, et milline peab olema autoriteetne juht: Letu arvas, et ta peab oskama hästi autot juhtida (loomulikult ei olnud juttu autodest ja nende juhtidest).

Ardi: Ei meenuki midagi erilist, vahepeal lihtsalt ajasime garderoobi rahvast täis ja siis hoidsime ust kinni, pahatihti lihtsalt tuli see uks ära.

Rain: Ma mäletan seda, kui me mängisime mingi paelaga mingit mängu, siis ma keerutasin kogemata Ardile pihta ja ta võttis ja peitis mu sisejalanõud ära :D

4. Kas keegi Alavere kooli lõpetajatest on Sulle eeskujuks olnud?

Mari-Liis: Eeskujuks on olnud mulle minu onu Raigo Vilbiks, sest nii palju, kui ma tean, sai ta alati kõigega hakkama ning oli spordis väga tubli. Ta kaitses mind alati ja eks sai kiusajate pärast talle veidi ka kaevatud.

Eeskujuks on mulle olnud ka Erika Maripuu. Tema tõi mind esimesse klassi ja mul oli kohe suur soov tema sõbraks saada. Seega ma tahtsin väga tema moodi olla ning kurtsin talle ka, et poisid kiusavad ja ta alati aitas.

Kristin: Mulle on olnud eeskujuks minu õde Airin.

Sille: Alavere kooli lõpetajatest on mulle eeskujuks kindlasti olnud minu vend, kes on oma tarkuse ja intelligentsusega tõestanud, et ka väikesest koolist sirguvad väga mõistlikud ja tublid inimesed.

Jane: Eeskujuks on mulle olnud minu õde Teele oma väga heade hinnetega.

Rain: Jah on küll, näiteks mu õde ja mu vend, kes olid head õpilased, mitte nagu mina :D

Kelli: Eeskujuks ei ole olnud ega tule ka. Kõigi elu on nii erinev, ei saa kedagi eeskujuks võtta. Oluline on aga arvestada seda, et peale Alavere Põhikooli on ka edasi suudetud tublid olla.

5. Kas Sa ootad või kardad seda, mis tulemas on?

Mari-Liis: Muidugi ma ootan, kuid ka kardan tulevat palju. Kui eksamid üle elan, on kauaoodatud lõpetamine ja siis peab minema uude kooli, võõrasse seltskonda ning teistsugusesse elukeskkonda üldse.

Kristin: Ootan, kuna kõik on uus, uued inimesed, uus kool ning ei tea, kuidas seal hakkab minema.

Taavi: Jah ootan ja samas ka kardan, ei tea, mida kõik see tuleviku värk tuua võib. Eks ta raske saab olema, ma olen sellest täiesti kindel.

Sille: Tunnen tuleviku ees nii ootust kui kartust. Ootan uusi sõpru ja kogemusi, kardan, et minu vaimsed võimed ei ole võrdsed tulevaste klassikaaslaste omadega.

Ardi: Ei karda, tuleb mis tuleb.

Jane: Ma ei karda midagi, kuna minu jaoks on kõik uued asjad ainult teretulnud, võtan nad avasüli vastu.

Griša: Mina arvan, et peale üheksandat klassi kardavad tulevikku kõik, seega ka mina. Samas ka ootan suure ärevusega, mis küll edasi saab.

Rain: Ei karda ausalt öeldes, sest elu läheb nii või naa edasi ja pole midagi õudset.

Kredi: Kardan ja ootan, mõlemat. Samas on huvitav ja tahaks väga teada, mis üldse edaspidi saama hakkab.

Kelli: Kardan muidugi, kuid uus ja huvitav on alati tore, seega ootan seda ka rõõmuga.

6. Mida plaanid pärast põhikooli lõpetamist edasi õppida?

Mari-Liis: Plaanid peale põhikooli lõpetamist on mul suhteliselt suured. Plaanin minna peale kooli gümnaasiumisse (mis oleneb eksamitest) ning seal kavatsen end käsile võtta. Peale gümnaasiumit tahaksin minna ülikooli ja edasi tegeleda lastega või minna lastekodusse lastele rõõmu jagama ning neid aitama. Kuid kui lihvini veel oma kirjutamisoskusi, äkki õpin tulevikus ka ajakirjandust või psühholoogiat.

Kristin: Plaanin edasi õppida arvutiga seonduvat.

Taavi: Kuna mul on taipu (teised on seda mulle öelnud) ja huvi IT ja muu tehnika alal, siis ehk lähen õpin seda edasi.

Sille: Pärast põhikooli lõpetamist lähen Vanalinna Hariduskolleeegiumisse, kus pühendun humanitaarainete õppimisele. Kindlasti tahan minna edasi kõrgharidust omandama, kuid soovivad õppesuunad jätan enda teada.

Ardi: Infotehnoloogiat või autoremondilukksepaks.

Jane: Ma plaanin minna kas gümnaasiumisse või siis kuskile kooli, kus saan selle kutse, mis mulle väga meeldib, ja muidugi keskhariduse ka.

Rain: Ma arvan, et ma lähen õpin Kehtna koolis autoremondilukksepaks.

Mart: Ma kavatsen õppima hakata kas keevitust või teetöid.

Kredi: Pärast põhikooli lõpetamist lähen edasi õppima gümnaasiumisse.

Kelli: Eks esialgu on ootamas keskkool ja siis näis, mis edasi hakkab saama.

HEAD TEED, KALLID ÜHEKSANDIKUD!